

<http://physicsweb.org/article/news/6/8/3>

2002/08/02

دانشپیشه‌ها به مخابرات لیزری در فضای اندیشند

دانشپیشه‌ها بی از استرالیا و ایالات متحده، می‌گویند مخابرات لیزری کلید انتقال مقدارها بی عظیم داده به زمین است. جاس بلند- هاؤتن [۱] از رصدخانه بی انگلیس- استرالیا [۲]، و همکارانش، می‌گویند با جایگزینی مخابرات رادیویی با مخابرات لیزری می‌شود مشکل قریب الوقوع تنگ بودن کanal مخابرات فضایی را حل کرد [۳].

در آینده بی نزدیک بی، داده‌ها بی که ماهواره‌ها و ایستگاه‌ها بی فضایی جمع می‌کنند بیش از آن خواهد بود که بشود آن‌ها را به زمین مخابره کرد. با روند فعلی، ظرف پنج سال به جایی می‌رسیم که فقط ۰.۳٪ داده‌ها بی جمع شده را می‌شود به زمین فرستاد.

اندرو مگ گرت [۴] از رصدخانه بی انگلیس- استرالیا می‌گوید: «نظر ما این است که در درازمدت، مخابرات اپتیکی کارتر از مخابرات رادیویی خواهد بود. برای نصب یک سیستم مخابرات اپتیکی برای فضای دور ظرف ۱۵ سال، باید از حالا به فکر فناوری بی لازم بود.»

ریشه بی مشکل مخابرات رادیویی پنهانی باند است. با انتقال داده‌ها در تعداد بیشتری بس آمد (یعنی افزایش پنهانی باند) مقدار اطلاعات مخابره شده بیشتر می‌شود. اما با افزایش بس آمد حامل، جذب در جو مشکل‌ساز می‌شود.

با راه‌افتدان فضایی‌ها بی نسل بعد (که می‌توانند هر ثانیه چندین گیگابیت داده جمع کنند) گستره بی امواج رادیویی بی که می‌توانند از جو بگذرند، برای انتقال همه بی این داده‌ها به زمین کافی نخواهد بود.

شاید لیزر را حل این مشکل باشد. به گفته مک گرت، باز هم پژوهش لازم است تا

فناوری و طولِ موج - ایده‌آل تعیین شوند. او می‌گوید: "می‌شود فناوری‌ها ی موجود - ۱۳۰۰ nm و ۱۵۵۰ nm را به کار برد، اما در درازمدت بازده ی طولِ موج‌ها ی کمتر بیشتر است."^[۵]

نومبر ۲۰۰۱، آژانس فضایی ی اروپا [۵] اولین خط‌داده ی اپتیکی با یک باریکه ی لیزر به عنوان حامل را بین دو ماهواره ی مداری برقرار کرد. آهنگ انتقال‌داده در این آزمایش ۵۰ مگابایت بر ثانیه بود.

این پژوهش‌گران مدعی اند آهنگ انتقال‌داده را می‌توان چندین مرتبه ی بزرگی بیش‌تر کرد، بی آن که تغییر اصولی یی لازم باشد. اما برا ی این کار توان‌سیگنال بیش‌تر، یک فرستنده ی مناسب، و حافظه ی کافی در فضاییما لازم است. هم‌چنین چند ایستگاه گیرنده در چند قله به فاصله ی کافی از هم در نقطه‌ها ی مختلف زمین لازم است. مک‌گرت می‌گوید شش ایستگاه برا ی تضمین کاربدون - مزاحمت - ابر کافی است. این گروه در پایان گزارش ش می‌گوید: "سرمایه‌گذاری برا ی مخابرات فروسرخ نزدیک ریسک زیاد ی ندارد، و افزایش بازده ی ذخیره‌سازی و انتقال داده‌ها، سرمایه را باز خواهد گرداند. اما برا ی پیش‌رفت سرمایه‌گذاری ی کافی ی ناسا [۶] و إسا [۷] و توجه جامعه ی بین‌المللی لازم است."

تخیمن می‌زنند هزینه ی این طرح حدود ۳۵۰ میلیون دلار امریکا است، قابل مقایسه با هزینه ی یک برنامه ی فضایی متوسط. هاوین و هم‌کاران ش امیدوار اند ۱۰ میلیون دلار استرالیا برا ی هزینه ی پژوهش شان طی پنج سال آینده به دست آورند.

- [1] Joss Bland-Hawthorn
- [2] Anglo-Australian Observatory
- [3] Science **297** 523
- [4] Andrew McGrath
- [5] European Space Agency
- [6] NASA
- [7] ESA